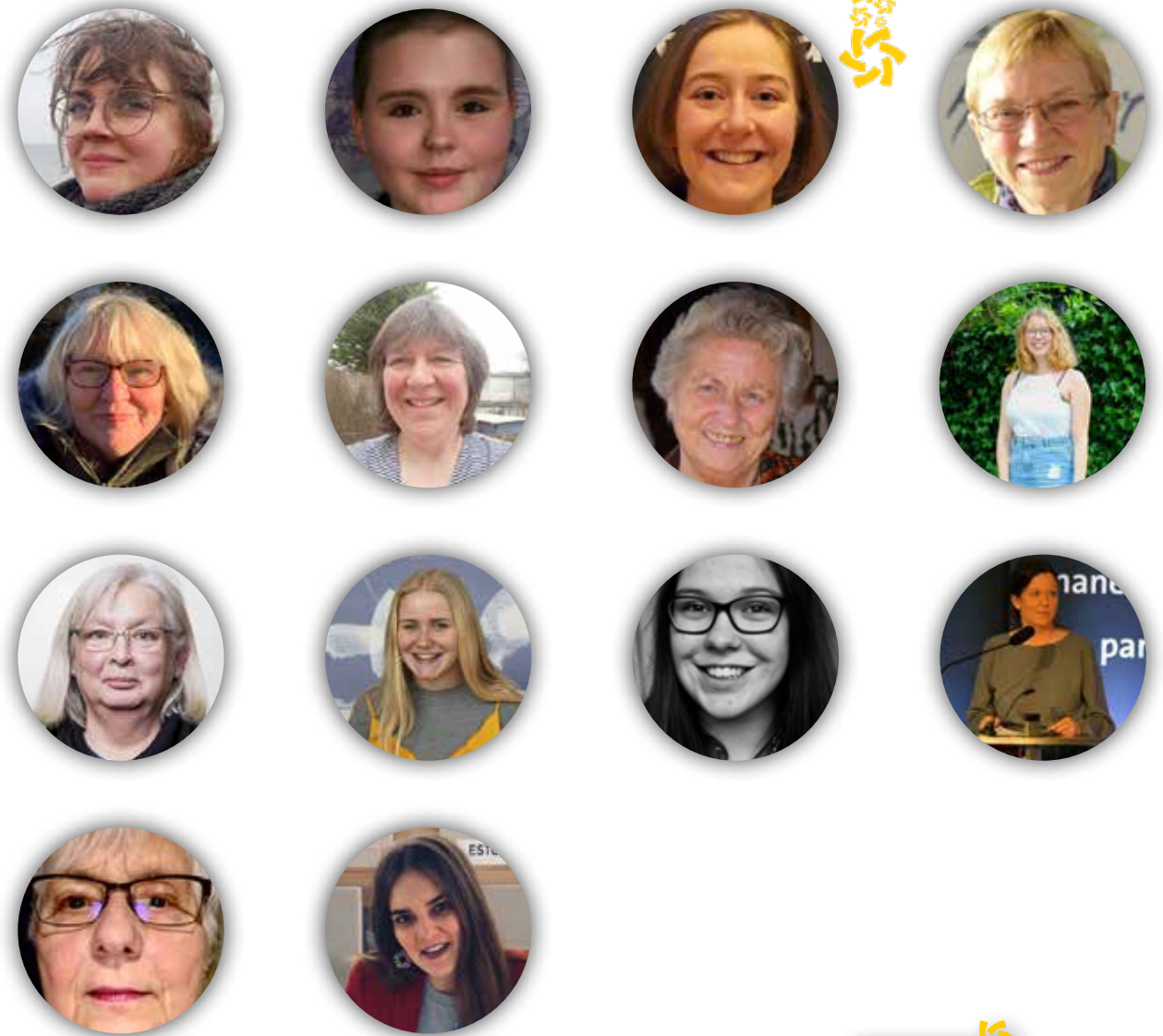

KVINDE- BILLEDER

Kvinder i SSW

*Kvindeforum
Wüstekris
Frauenpolitisches Forum*

Kære læsere.

Ideen til ”Kvindebilleder - Kvinder i SSW” opstod, fordi vi i anledning af Kvindernes Internationale Kampdag den 8.marts vil give kvinderne i SSW muligheden for at fortælle deres helt personlige historier i en ny og anderledes ramme. Historier om at være kvinde i politik, om patriarkalske strukturer i samfundet, historisk, med visioner for fremtiden og meget mere.

Der er ingen tvivl om, at vi har brug for mere ligestilling i samfundet. Især i den politiske verden bliver forskellen synlig. Det er et ofte set fænomen, at langt mindre end halvdelen af de delegerede i parlamenter, bestyrelser og andre steder, hvor der træffes vigtige valg, er kvinder. Årsagerne til det kan diskuteres, dog er vi alle enige om, at dette er noget, der skal ændres på. I den slesvig-holstenske landdag og den tyske forbundsdag er andelen af kvinder kun 31,5%. Disse tal er triste og langt fra tilfredsstillende. Også i vores eget parti, SSW, er kvinder i høj grad underrepræsenteret.

Hvad skal der gøres for at vi en dag i fremtiden kan opnå ligestilling mellem kønnene?

Der findes mange forskellige svar på dette spørgsmål, dog starter det hele med at få folk til at indse, at et ligestillet samfund gavner os alle. Kønsbalancerede bestyrelser og valglister er det første skridt til diversitet og ligestilling. De vil hjælpe den næste generation af kvinder med at overkomme de dybt forankrede patriarkalske strukturer i samfundet.

Denne brochure giver kvinderne i SSW muligheden for at udtrykke deres holdninger om ligestilling og kvinder i politik. Vi er glade for alle kvinder i partiet og byder alle velkommen til at være en del af SSWs kvindeforum.

God fornøjelse!

SSWs Kvindeforum

KVINDE- BILLEDER

Kvinder i SSW

Anke Spoorendonk

Jeg ser det som en sidegevinst ved 2020-året, at det også giver os lejlighed til at fundere over sammenhængen mellem alle de runde dage der præger året: Folkeafstemningerne i 1920 ud fra princippet om folkenes selvbestemmelsesret fylder selv sagt rigtig meget. Det samme gælder 75 året for vores befrielse fra nazismen og Anden Verdenskrigs afslutning. I dag er vi bevidste om, at den nye demokratiske grænse mellem Danmark og Tyskland ikke ville have haft en jordisk chance, hvis nazismen havde sejret i Europa. Det er for mig den vigtigste sammenhæng mellem disse to årstal. Selvbestemmelsesretten er ikke kun en folkeret, den er en menneskeret, og den er en lakmestest på demokratiets tilstand – lokalt, nationalt og globalt set. For 100 år siden slog kvinderne på en kvindekongress afholdt af den Socialistiske Internationale i København for alvor fast, at kvindekamp også er en kamp for demokratiet. Dengang besluttede kvin-

derne med den tyske kvindepolitiker Clara Zetkin i spidsen at indføre en international kvindedag. I dag markeres den 8.marts over hele verden som kvindernes internationale kamp- og solidaritetsdag. Kvindekamp er en politisk kamp. Det har været en kamp om valgret, uddannelsesret og social status, og er i dag om noget en kamp om kvindernes selvbestemmelsesret – deres ret til at bestemme over deres egen krop og deres eget liv, deres ret til at kræve lige løn for lige arbejde og indflydelse på egne betingelser. Kvindekamp er ikke alles kamp mod alle, den handler om, at vi alle skal vinde for at vi kan få et godt samfund. Derfor er kvindepolitik også mindretalspolitik, selvom vi i SSW ikke altid får det sagt så højt, som det fortjener. Men skulle jeg ønske mig noget her i 2020-året, ville det være, at vi – kvinderne i SSW – tager førertrøjen på i netop denne debat. Det skylder vi os selv og vores 72 årige parti.

KVINDE- BILLEDER

Kvinder i SSW

Karin Johannsen-Bojsen

Den langsommelige ligestilling

Da jeg for et halvt århundrede siden skulle til at være byrådsmedlem i Flensborg – som den eneste kvinde i SSW-gruppen – bad redaktøren af ”Kontakt” mig om en artikel om kvindernes rolle i mindretallet. Jeg ringede da bl.a. rundt til vore større organisationer og institutioner for at høre, hvor stor en procentdel af kvinder der på landsplan var blandt deres ledere, enten som folkevalgte eller ansatte. Procentdelen viste sig at være nærmest ikke eksisterende. Og det til trods for, at der tit og ofte, som i vor største organisation, Sydslesvigsk Forening, var flere kvindelige end mandlige medlemmer, og til trods for at det ganske overvejende var kvinder, der rundt om i landsdelen tog det praktiske slæb som distriktsformand - og ikke mindst næstformand!

Da jeg i løbet af de følgende årtier selv passerede gennem nogle foreningsstyrelser, var jeg stadig blot en af få kvinder. Således to ud af dengang syv medlemmer både i SSF's forretningsudvalg og i biblioteksstyrelsen. Og da jeg for et kvart århundrede siden endte i ZDF's Fernsehrat, viste helt det samme sig at være tilfældet på tysk side – snesevis af mænd som ministre på forbunds- eller delstatsplan, landsformænd for partierne, arbejdsgiver- og arbejdstagerforeningerne, de store kirker, de landsdækkende velgørende organisationer etc. Kun enkelte gange en rød kjole eller blazer, der lyste op blandt rækkerne af mørke jakkesæt.

Grunden til, at denne tingenes tilstand er utilfredsstillende, er selvindlysende: alle mennesker, uafhængigt af køn, hudfarve, religion eller tilhørighed til mindretal m.m., bør have samme ret til at udfolde deres evner og øve indflydelse for

at forandre tingenes tilstand i den retning, de anser for mest rigtig. At det vil være til gavn ikke blot for den enkelte kvinde, men for hele samfundet, siger sig selv.

Vel er der sket fremskridt. Således havde vort eget mindretal i sidste valgperiode en kvinde som trefoldig minister, og i fjor fik vi for første gang en kvindelig SSF-formand. Men hvad med SSW, et vist stykke af vejen, skønt i mindre grad, SdU, Skoleforeningen, gymnasieskolerne, avisen, kirken eller for den sags skyld Grænseforeningen? Endnu er der svage led på alle niveauer, og ikke mindst dem med det største ansvar. Også i Danmark.

Men større retfærdighed kommer ikke af sig selv. Den enkelte kvinde vil ikke kunne klare udfordringen uden en stærk overbevisning, fighterånd og evnen til at overvinde den ene hurdle efter den anden. Helt lavpraktisk må hun i første omgang være parat til at lade sig opstille, hhv. til at søge. Og så må vi som samfund have mindst lige så meget tiltro til kvinders dygtighed som til mænds – til nød også vælge dem som ”kvotekvinder”.

En anden uundværlig forudsætning er, at samfundet opbygger et landsdækkende net af alternative tilbud til unge og gamle, så noget af al den omsorg, der hidtil har været anset som kvindernes primære opgave, bæres af hele samfundet. Og det rigtigt nok til lige løn!

Hvad om vi kunne gøre vores minisamfund til et lysende eksempel på det modsatte af, hvad det før har været? Jo flere kompetente kvinder, der lyser op i alle de billeder, der dominerer vor hverdag, des mere naturligt vil det synes for de opvoksende generationer!

KVINDE- BILLEDER

Kvinder i SSW

Anne Sophie
Flügge-Munstermann

Nogle gange kan det politiske arbejde være lidt frustrerende. Specielt som ung kvinde. Det sker tit, man ikke bliver hørt. Eller, hvilket næsten er endnu værre, at man bliver ignoreret, bare for at en mand lidt senere gentager det, man lige har sagt. Og så får ros for det.

I vores parti plejer vi for det meste at udleve en anden talekultur. Og det har på det sidste glædet mig endnu mere, at vi i SSW i lang tid har haft et forum, der bekræfter kvinder og piger – og det er selvfølgelig kvindeforum.

Udover de emner der bliver sat, er kvindeforum præget af en særlig måde at omgås på, sådan har jeg i hvert fald oplevet det. For selvom vi fx til sidste møde i januar var i gang med en ret kontrovers diskussion, var tonen afventende og respektfuld.

Alle blev hørt, alle turde at sige deres mening. Og til sidst debatterede vi, om vi som kvinder i SSW burde have en speciel synsvinkel på samfundsspørgsmål som integration.

Vi blev selvfølgelig hurtigt enige om at vi står ind for mindretal og demokrati. Og det betyder at vi ikke generaliserer andre mindretal, men tager hensyn til når de oplever diskrimination. Vores demokratiforståelse tillader ikke at ekskludere andre mindretal. Det er klart, at vi som parti for det danske og det frisiske mindretal først og fremmest gør en indsats for vores egne. Men vi skal også være opmærksom på de andre mindretals konflikter.

Faktisk kom det til at være en af de aftener, hvor jeg især var glad for at have fundet mit politiske hjem hos SSW. Bare der var flere kvinder på vores topposter. Og derfor er det så vigtigt at opretholde en styrkende og motiverende arbejdsgruppe som kvindeforum.

Jeg tror, at talekulturen udgør meget, når man vil motivere kvinder til at engagere sig politisk. Og det hjælper også at se identifikationsfigurer. Vi må blive bedre til at synliggøre vores dygtige kvinder.

KVINDE- BILLEDER

Kvinder i SSW

Jette Waldinger-Thiering

Kære kvinder, liebe Frauen.

Sikken dog tiden den løber. Nu har jeg været aktivt medlem i SSW siden 1990. Jeg startede min politiske gang i Risby til kommunalvalget 1990. Valgprogrammet skulle laves og efter nogle diskussioner kunne jeg overbevise mine mandlige kandidater, at en sikker skolevej for vores børn var utrolig vigtig. Jeg fik blod på tanden og kunne lide at diskutere, for det meste med vores SSW mænd, kvinder var vi få. Hvilke politiske indhold skulle SSW prioritere til gavn for mindretallet og flertalsbefolkningen? Mit politiske virke fortsatte i kommunerådet i Egernførde og amtsrådet i Rendsborg. Fraktionsforkvinde for byrådsgruppen og formand for distriktet i Egernførde. Mange udfordringer skulle løses, vi opnåede blandt andet ligestilling på børnehave- og biblioteksområdet. Til alle mine opgaver fulgte en bisidder post i SSWs landsstyrelse. Mange timers frivillig politisk arbejde og min

lærergerning har altid vist mig hvor vigtigt det er, at vi kvinder sidder med ved forhandlingsbordet. I løbet af skoledagen kunne jeg se, hvilke problemer fattigdom, arbejdsløshed, handicaps, manglende kulturel åbenhed og ligestilling betød for eleverne og deres familier.

2020 er jeg igang med min anden valgperiode i landdagen, amtsformand for Rendsborg-Egernførde og Kiel, SSWs kvindeforum og bisidder i SSWs landsstyrelse. Jeg arbejder stadigvæk for at skabe bedre uddannelsesforhold for børn og unge, ligestilling for kønnene og en hverdag uden vold for kvinder og deres børn. Engang imellem stopper jeg op, kigger rundt, overvejer hvad vi i fællesskab har opnået. SSW er god til fællesskab, men vi skal i fællesskab blive endnu dygtigere til at vores politiske motivation smitter af på endnu flere kvinder. Samfundet har brug for kvindernes syn på det. I fællesskab kan vi arbejde for et solidarisk, grønt og åbent samfund.

KVINDE- BILLEDER

Kvinder i SSW

Henriette Boysen

Wüste san manschne, wat ofting erfååring ma diskriminierung mouge. Deerbai wårde ai bloots tubåågseet ouers uk ütschlin. Dåt systematische ütschliten foon räise iinj e status quo twangt üs dertu üüs lökwaane kritisch tu ååderfrouge. Deerbai as et wichti dåt wüste ån maginalisierte bait amferdiilen foon e hundlingsmåcht deerbai san.

Nur Menschen, die von Privilegien profitieren, können leichtfertig Diskriminierungen klein reden, verharmlosen oder sogar leugnen. Wer sagt, dass wir doch alle in einer gleichberechtigten Gesellschaft leben würden, verkennt, wie tief Diskriminierung in den Strukturen unserer Gesellschaft

verankert ist. Sie ist allgegenwärtig. Warum wird das bestritten? Weil Menschen, die die Definitionshoheit haben, nichts von ihren Privilegien abgeben wollen. Darum bestimmen hegemoniale Diskurse die Öffentlichkeit und damit die Realität von uns allen. Ich bin davon überzeugt, dass wir Diskriminierung klar benennen müssen. Unterdrückende und ausschließende Strukturen sind dabei am sichtbarsten für Betroffene. Wir müssen den vermeintlich naturgegebenen Machtverhältnissen entgegentreten. Gerade die Verschiedenheit bereichert unser Zusammenleben. Sie ist ein Wert, für den ich gerne streite.

KVINDE- BILLEDER

Kvinder i SSW

Chantal Jehle

Korte hår som pige – og nu?

„Ah, du har klippet dit hår. Hvorfor det? Dit lange hår så da meget godt ud?“, denne sætning har jeg hørt så tit fra nogle drenge, efter jeg besluttede mig for at klippe mit hår. Før jeg klippede det, har jeg søgt rigtig meget på internettet om, hvad andre pigers erfaringer var, og det skulle jeg, betragtet fra nu hvor jeg har gjort det, ikke have gjort.

Jeg fik meget god respons fra veninder og alle mulige andre piger, mens drengene for det meste reagerede som nævnt før, eller slet ikke sagde noget til det. Og selvom det kun er et spørgsmål, irriterer det sidste udsagn mig om, at mit lange hår så godt ud.

Skal man som pige have langt hår? Nej!

Skal jeg som pige retfærdiggøre, at jeg beslutter mig for at klippe mit hår? Nej!

Piger kan selv bestemme hvor langt deres hår skal være, og hvordan de vil se ud.

Men også nogle piger sagde, at de ikke tør gøre det, fordi de er bange for reaktionerne. Det skulle man ikke være. Alle piger har ret til at gøre hvad de vil, og vi skal bare ikke lytte til andre. Det, der tæller, er at man selv føler sig godt med det, og så er det meget let, bare at ignorere alle andres meninger. Vi skal være tålmodige og gøre det, vi føler os trygge med,

lige meget hvad det er. Det blev bedre med tiden, og vi piger skal ikke retfærdiggøre os for så meget længere. Men vi skal kæmpe for, at det i fremtiden slet ikke kommer til sådan nogle udsagn, og man som pige slet ikke skal retfærdiggøre sig længere. Desuden skulle alle piger også være sig bevidst om, at det er deres krop og at de kan gøre med den, hvad de vil. My body, my choice!

Resumé:

Ich habe mir die Haare abrasiert und bekam darauf hauptsächlich positive Resonanzen, jedoch sagten Jungs oft Sachen wie „Warum hast du das gemacht, deine langen Haare waren doch so schön.“. Außerdem haben mir viele Mädchen erzählt, dass sie das auch machen möchten, sich das jedoch nicht trauen, da sie Angst vor den Reaktionen haben. Kein Mädchen sollte sich für ihre Entscheidungen rechtfertigen müssen. Es ist ihr Körper und ihre Entscheidung. Auch wenn das schon viel besser geworden ist, wenn man bedenkt, wie es früher einmal war, kann es noch besser werden, und dafür müssen wir kämpfen. Außerdem muss sich jedes Mädchen darüber im Klaren sein, dass, ganz egal was es mit seinem Körper machen möchte, es ihre Entscheidung ist, über die nur sie zu bestimmen hat. Wir Frauen müssen zu uns selbst stehen und keiner sollte sich das Recht nehmen, selbstbewusste Frauen zu verurteilen.

KVINDE- BILLEDER

Kvinder i SSW

Karin Haug

Wenn Frauen zu Spielverderberinnen werden...

„Liebe Flensburger...“ Wenn ich so etwas höre, rufe ich dazwischen: „Und Flensburgerinnen“. Damit zwingt ich den - in der Regel männlichen - Redner zu einer Korrektur oder einem Kommentar. Ich unterbreche und störe also einen geplanten Ablauf, weil ich gerne mitgenannt werden möchte. Ich möchte weder übersehen noch mitgemeint werden, sondern als das angesprochen, was ich bin: ein Teil der Gesellschaft. Leider ist das nicht selbstverständlich; immer noch nicht. Schon als Studentin, und das ist schon ein paar Jahrzehnte her, kämpfte ich zusammen mit vielen Kommilitoninnen für eine geschlechtergerechte Gesellschaft. Ein Ende dieses kraftraubenden Einsatzes ist nicht abzusehen: Frauen werden

aufgrund ihres Geschlechtes schlechter bezahlt, von Karrieren ausgeschlossen und Opfer sexualisierter Gewalt. Frauen, die auf diese Missstände aufmerksam machen, werden nicht als Bürgerinnenrechtlerinnen gefeiert, sondern immer noch oft als Störenfriede kritisiert. Das ist abschreckend und oft auch entmutigend. Darum benötigen wir Verfahren und Strukturen, die Frauen an den politischen Entscheidungsprozessen beteiligen. Eine Quote im SSW wäre da schon einmal ein guter Anfang; eine quotierte Landesliste übrigens auch. Frauen sind nicht besser als Männer. Das ist auch nicht der Punkt. Sie sind aber auch nicht schlechter als Männer. Darum müssen Strukturen her, damit auch die schüchternen Frauen eine Chance haben, sich zu beteiligen, ohne dass sie als Spielverderberinnen gebrandmarkt werden.

KVINDE- BILLEDER

Kvinder i SSW

Kirsten Weiss

Tænk sig - at der i år 2020 stadig skal være årsager til at skulle forholde sig til ligestilling! Det burde ikke være nødvendigt, men er efter min mening stadig tvingende.

Kvinder som vælger at gå efter top- eller mellemposter, bliver mødt med spørgsmål som: "Hvad med børnene?", "Hvad siger din mand", dertil må så siges, det er ikke mænd som spørger, det er andre kvinder.

"Kan du klare det? Ved siden af familien?" Hvor tit er jeg ikke blevet mødt af dette spørgsmål og møder det stadig væk.

Hvorfor er det ikke en selvfølge, at man har styr på ens egne valg? Jeg har endnu ikke mødt en mand som skulle tage stilling til børn og familie og hvordan det skal fungere, hvis man vælger mere end det!

I min verden er der ligestilling, når blandt andet disse spørgsmål er overflødige.

Kvindernes vej ind i politik bliver massivt forhindret gennem fordomme, derfor er det vigtigt at være synligt i politikken, så alle kan se, at det er muligt for alle at blive aktive og ikke kun for nogle enkelte. Kvinder vil være mere villige til at lade sig vælge, når fordommene omkring f.eks. dette punkt er forsvundet - Ikke kun hos mænd. Kvinder i politikken kan ændre samfundssyn og mindsettet, de er uundværlige for ligestillingen.

KVINDE- BILLEDER

Kvinder i SSW

Larissa Fließ

Hey, mein Name ist Larissa Fließ, ich bin 18 Jahre alt und als kasserer in der SSWU Landsstyrelse mit dabei. Zur Zeit gehe ich in die 12. Klasse der Durborg-Skolen in Flensburg.

Als ich zu SSWU kam, waren wir 3 oder 4 Frauen in der Landsstyrelse. Da war es manchmal schwer gegen die Jungs anzukommen, besonders da ich auch noch die jüngste der ganzen Landsstyrelse war und bis auf Maylis niemanden wirklich kannte.

Bei den Sitzungen war es im Endeffekt Maylis, die mir geholfen hat und mir eine Stimme verliehen hat, indem sie mich auch in Schutz genommen hat und den Jungs eine Ansage gemacht hat, wenn sie mich mal wieder unterbrochen haben.

Ich erlebe häufiger Sexismus im Alltag, da ich eine sehr selbständige Person bin. Oft muss ich mir sowas anhören wie: „Soll ich dir deine schwere Tasche abnehmen?“, „Brauchst du Hilfe mit dem Smartboard?“ oder sowas ähnliches.

Besonders in der Schule ist Sexismus gerade ein Thema, da in der Schülerzeitung ein Artikel erschienen ist, in dem es um Sexismus im Unterricht geht. Viele Lehrer sind der Auffassung, dass Mädchen und Frauen nicht die Kraft haben um die Bücher aus dem Keller zu holen, die Tische umzustellen oder mit der neuen Technik die wir haben umzugehen.

Auch wenn es sich für viele vielleicht so anhört, als würde

ich aus einer Mücke einen Elefanten machen, ist dieser Alltags-Sexismus nicht auf die leichte Schulter zu nehmen. Denn wenn man sich jeden Tag aufs neue anhören muss, was man alles nicht können sollte, nur weil man eine Frau ist, dann kann das ziemlich nervenaufreibend sein und auch sehr verletzend.

Ich bin in die Politik gegangen, um anderen Frauen zu zeigen, dass auch wir eine Stimme haben und die Möglichkeit haben, diese auch zu benutzen.

Hey, mit navn er Larissa Fließ, jeg er 18 år gammel og er kasserer i SSWUs landsstyrelse. For tiden går jeg i 2.G på Durborg-Skolen i Flensburg.

Både inden for politik og i min fritid er jeg udsat for sexisme. Enten bliver jeg overhørt eller der er mindre opgaver jeg ikke må overtage fordi jeg er en kvinde. Det er opgaver som at hente bøger, flytte rundt på bordene eller at omgås teknik. Disse mindre ting falder for mig ind i hverdagssexismen. For nogen lyder det sikkert som småting, men hvis du skal lytte til sådan noget hver dag, så er det meget anstrengende. Jeg er gået ind i politik for at vise, at kvinder kan kæmpe imod sådan noget og ikke skal finde sig i, at der findes hverdagssexisme.

KVINDE- BILLEDER

Kvinder i SSW

Linea Kopf

Darum.

Frauen gehören in die Politik weil...

... wir nicht nur für eine Quote wichtig sind.

... es nicht sein kann, dass Männer in Führungspositionen sitzen und über den weiblichen Körper entscheiden.

... Rollenbilder Schwachsinn sind.

... wir miteinander statt übereinander sprechen müssen.

... weil auch wir Meinungen haben, und ein Recht auf Mitbestimmung

... verschiedene Ansichten und Zugänge unheimlich wichtig sind in einer Demokratie.

... Frauenrecht Menschenrecht ist.

... u.v.m.

Da ich aber finde, dass es nicht nötig ist Pro-Argumente zu finden, wenn es um Menschenrecht geht, ist meine persönliche Antwort:

... einfach DARUM!

Derfor synes jeg, at vi som kvinder skal vise...

... at vi er modige

... at vi viser at vi ikke kun er til dekoration

... at vi støtter hinanden

... at vi er uafhængige

... at vi kan

... at vi ikke vil finde os i samfundets rollemodeller.

... at vi er HER.

KVINDE- BILLEDER

Kvinder i SSW

Maren Schultz

Ingeborg Marie Andresen født 1831 voksede op i Sønderjylland nær Løgumkloster. Igennem hendes jævnlige breve til sin søster i Niebüll lærte jeg hende at kende. Som 18årig forelsker hun sig i en grænsegendarm fra Niebüll. Kort efter deres forlovelse 1852 mister han sin stilling ifølge politiske beslutninger fra København, som hellere ser en rigsdansk embedsmand på denne post.

Ingeborg er fortvivlet, da han nu ikke længere bærer den lyseblå uniform, blankpudsede støvler og hvide handsker. Uden at rådføre sig med sin kommende hustru køber han et lille landsted nord for kongeaen nær Ribe. Kort efter bliver de gift og flytter til "det sorte Jylland", eller det "jyske Sibirien" som hun kalder det. Deres nye bopæl viser sig som et meget usselt sted. I et brev til sin søster skriver hun:

"Her skal vi bo? Huset er nærmest en hytte. Gennem det lyngtækkede tag regner det igennem. Døren skramlede i det tomme rum. Se, der er køkkenet. En hylde på vægen og et beskidt bord under vinduet, en bænk og en stol, som man ikke tør sætte sig på. Bag ved sengeforhænget i dagligstuen lå det nøgne strå, som da sengen blev forladt. Alt er i den største uorden og meget beskidt. Der er kun ujævn lergulv. Gennem de små vinduer ser man kun den kulsorte lyng. Loftet er klistret med papir, brædderne er ikke engang høvlet." Huset lå på marken, langt væk fra landsbyen og naboer. De måtte erkende, at de kun havde fået det halve af grunden, end den som var blevet lovet dem. De kan kun holde 2 køer og en hest.

Hun skammer sig over det usle hjem. Ingeborg er drevet af stor længsel. Hun føler sig landsfordreven til det kolde foragtede Jylland: "et koldt og fremmed land!"

"Vi er kun småfolk og ingen bønder. Vores liv er kun slid og slæb."

"Marken er ofte blank af vandet og så pløret, at mudderet løber over i mine træsko. Byg og boghvede høster vi næsten ikke, havre og hvede kun ganske sparsomt. Det lønner sig ikke at sælge. Kartofflerne er blevet rådden af alt det vand." Hun tegner et billede af sig selv:

"Pjalter og snavs er min eneste prydelser, hvori jeg jasker hele ugen igennem, jeg kan ej engang få tid til at stoppe mine hoser, min ansigtsfarve ligner næsten ikke et menneskes, tegnet af solen og den skarpe nordenvind."

I al denne armod og elendighed føder hun fire piger uden noget menneskes hjælp.

Efter at arbejdet med mark og dyr er en så stor anstrengelse og giver så lidt afkast, beslutter ægteparret at bortgive deres ældste datter til svigerfamilien ved Haderslev. Men Ingeborg gør sig mange tunge selvbeprejelser. "Thi hvortil blive disse arme væsener bragt til verden?"

I al sin længsel efter at komme tilbage til det Slesvigske ser hun krigen nærme sig.

"Folk taler om, at der er strid i København om vort land. Der er nogen, der ønsker at Slesvig skal høre under det danske kongerige og at Ejderen skal være grænsen. Jeg ved, at også her er der tysksindede, men ellers mener næsten alle bønder, at det skal forblive, som det altid har været."

Hun oplever Sønderjyllands besættelse.

"Her hører vi vel om krigen og alle dens rædsler og folkene herfra indkaldes til soldat, men ellers har vi endnu hverken følt de trykkende byrder eller set nogen militær. Med et ønske og en bøn sukker her alt folket til Gud om vort elskede fædrelands befrielse fra krigens rædselsfulde optrin."

Ingeborg er i en fortvivlet situation. Fjern fra sin hjemstavns med tre småbørn, en mand, som blev grebet af en psykisk sygdom, og hun er gravid igen. Ingeborg gyser ved tanken om sin kommende barsel.

"Jeg har i den sidste tid lidt meget, jeg er så stiv og har sådan ve i min lind, at jeg næsten ikke kan gå, og i de sidste dage har mine ben været så tykke af vattersot, at de er nær ved at revne."

Den 2. januar 1866 nedkom hun med en lille pige, og døde samme aften i en alder på 35 år.

Ingeborg Marie Andresen, min tipoldemor

KVINDE- BILLEDER

Kvinder i SSW

Maylis Roßberg

”Vi har nok kvinder i førende politiske stillinger”. Det var den første tilbagemelding jeg fik efter at jeg sammen med SSWs hjælp havde sendt mailen angående dette projekt ud. Dagene efter fik jeg flere tilbagemeldinger fra kvinder, som skrev, at de bakkede op om projektet, men ikke følte, at de selv kunne bidrage med noget. Og så gik det op for mig, hvad et af de mest grundlæggende problemer med hensyn til ligestilling er. Kvinder, vi kan for helvede ikke vente på, at der kommer én og sørger for, at vi endelig opnår ligestilling! WIR sind es, die die Initiative ergreifen müssen! WIR sind es, die aufmerksam auf Alltagssexismus machen müssen! WIR sind es, die den Mut haben müssen, zu kandidieren, unsere Stimme zu erheben und vor allen Dingen das zu fordern, was uns zusteht. Når det handler om ligestilling, sexismen og egne erfaringer, så kan alle kvinder bidrage med noget. Med både gode og dårlige historier, med oplevelser og med visioner for en fremtid, hvor alle mennesker har de samme rettigheder, lige meget hvilket køn de har. En fremtid, hvor flere end kun 31,2 % af de delegerede i den tyske forbundsdag er kvinder. En fremtid, hvor der sidder flere end kun to kvinder i SSWs landsstyrelse. Eine Zukunft, in der meine Tochter so viele weibliche Vorbilder in Führungspositionen hat, dass sie ihr

eigenes Können und ihr Geschlecht niemals infrage stellt. Ich warte nicht darauf, dass jemand anderes meine Geschichten erzählt – ich erzähle sie selbst. Und wenn sie keinen Platz für uns haben, an den Tischen an denen wichtige Entscheidungen getroffen werden, dann holt eure eigenen Stühle heran. Wir müssen lernen das zu fordern, was uns zusteht und uns nicht von Strukturen, den Medien und den Normen der Gesellschaft unterkriegen lassen. Wenn wir als Frauen nicht auf die immer noch, auch im Jahre 2020, zutiefst sexistischen Strukturen in unserer Gesellschaft aufmerksam machen, durch Aufklärung, durch Engagement, durch Mut und durch Können, dann tut es keiner. Min oldemor måtte ikke vælge, min bedstemor skulle blive hjemme, min mor måtte ikke uddanne sig som det, hun havde lyst til, jeg vil sandsynligvis tjene mindre end en mand med samme kvalifikation – og min datter? Hun vil forhåbentlig have alle de muligheder, en mand også har. Det er derfor, feminisme, kvinder i politik og kvinder i lederstillinger er så vigtige. Ich träume nicht, ich arbeite, für eine Zukunft, in der Frauen nicht erst die Steine auf dem Weg nach oben wegschaffen müssen, die die Gesellschaft dort nur auf Grund ihres Geschlechts platziert hat.

KVINDE- BILLEDER

Kvinder i SSW

Merit Meta Meyer

“Vi skal lige få nogle drenge op til tavlen, så de kan fixe den”
Når man læser citatet foroven, så undrer man sig sikkert, hvorfor jeg har valgt at starte med denne sætning. Det har jeg valgt at gøre fordi det “bare” er en af de små diskrimineringer i hverdagen, som andre måske slet ikke lægger mærke til, men det gjorde jeg. Det var i undervisningen, hvor tavlen gik i stykker, så læreren ville lige få nogle drenge op til tavlen, så de kunne reparere den. Det er træls at skulle høre på sådan noget. En pige kunne helt bestemt også fixe tavlen. Det har intet at gøre med hvilket køn du tilhører. Vores sprog er en stor faktor, som sørger for mange diskrimineringer, som for det meste slet ikke var ment på en negativ eller diskriminerende måde, men vores sprog fokuserer meget på den mandlige side og så sker det desværre alt for ofte, at man kommer til at diskriminere nogen.

Desværre er vi stadigvæk meget langt væk fra ligestilling i vores samfund. Selvfølgelig er det blevet bedre, men hvis man prøver at overveje, hvor mange mænd der sidder i magtfulde positioner og hvor mange kvinder der vælger en stilling længere nede, så burde man virkelig undre sig. Jeg ved ikke, hvorfor det er på denne måde. Måske fordi det er normerne i vores samfund. Måske har det også noget gøre med, at der stadigvæk er flere kvinder, som bliver hjemme med børnene i stedet for at mændene bliver derhjemme. Men det burde være normalt at både mænd og kvinder passer børnene.

Det er ikke os der skal ændre sig, det er samfundet som skal ændre sig. Vi kan kun prøve at bidrage med vores viden og vore holdninger og på den måde prøve at åbne øjnene for alle andre som ikke har fattet det endnu.

KVINDE- BILLEDER

Kvinder i SSW

Sybilla Lena Nitsch

Danmark og Tyskland har på mange områder opnået en formel ligestilling af kvinder, men ikke en reel. Tallene går lidt fra hinanden, men kvinder i begge lande er underrepræsenteret i politiken. Kvinder tjener i gennemsnit mindre end mænd og der er for få topposter besat af kvinder.

Jeg synes ikke vi skal rode i rundt i århundreder gamle argumenter for, hvor grunden til det ligger, hvorfor kvinder og mænd er forskellige og hvad der er årsag for en kønsopdeling i forskellige jobs. Omvendt er det historiske perspektiv af kvinders repræsentation i samfundet vigtigt for forståelsen, for at opfordre til at gå modigt frem og arbejde på, at ovennævnte statistikker bliver overflødige. Men selvfølgelig må der ikke gås henover strukturelle uligheder og udfordringer, der er med til en skæv repræsentation af kvinder i samfundet og i politikken.

Flere kvinder i politik og en generelt bred aldersrepræsentation burde i mine øjne være en selvfølge. Alle perspektiver

i vores samfund er vigtige, vi skal være bredt opstillet. Politikerne skal afspejle befolkningen for at få den mest oplyste debat om, hvad der skal gælde i vores samfund. I min hverdag oplever jeg, at mange har et forkert billede af, hvordan politik er. Glæden af politiske emner og debatten om dem, går hurtig i baglås på grund af tunghed og alvorlighed. Glæde og alvorlighed i politiken skal kobles sammen, såkaldte bløde værdier vil gøre politiske aktiviteter og initiativer mere levende. Den politiske hverdag er faktisk præget af mange positive oplevelser - for eksempel, når man kan se, at folk har glæde af de beslutninger, man har truffet og der er fremgang med arbejdet i vores politiske fællesskab. Det er vigtigt, at flere kvinder bliver politisk aktive, fordi mange afgørelser har indflydelse på deres hverdag. Om mindretal eller flertal, politik er for vigtig til at overlade den til mændene.

Kvindeforum

Wüstekris

Frauenpolitisches Forum